

عنوان مقاله:

رابطه بین سبک های دلیستگی با اعتیاد به گوشی های هوشمند در دانش آموزان دختر متوسطه دوم

محل انتشار:

هجدهمین کنفرانس بین المللی روانشناسی، مشاوره و علوم تربیتی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندها:

فاطمه علیدستان نیاکی - کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه پیام نور گیلان، واحد آستانه اشرفیه.

ایرج شاکری نیا - دانشیار گروه روانشناسی دانشگاه گیلان.

سید هادی رفیعی - عضو هیئت علمی وابسته گروه روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد رشت.

خلاصه مقاله:

هدف این مطالعه بررسی رابطه بین سبک های هوشمند در دانش آموزان دختر متوسطه دوم شهر آستانه اشرفیه بود. روش پژوهش توصیفی- همبستگی بود. جامعه آماری پژوهش را کلیه دانش آموزان دختر با ۱۴۰۱-۱۴۰۰ دیرستان شهر آستانه اشرفیه در سال ۱۴۰۱ تشکیل دادند. با استفاده از فرمول کوکران تعداد ۱۵۴ نفر با بهره گیری از روش نمونه گیری طبقه ای به عنوان نمونه آماری انتخاب شدند. برای گردآوری داده ها از سبک دلیستگی هازن و شیور (۱۹۸۷) و پرسشنامه اعتیاد به گوشی های هوشمند (کوو، ۲۰۰۹) استفاده شد. تجزیه و تحلیل داده ها با آماری توصیفی (میانگین، انحراف استاندارد) و آمار استنباطی (آزمون ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون چندگانه) با استفاده از نرم افزار SPSS نسخه ۲۲ صورت گرفت. براساس یافته ها بین سبک دلیستگی کل و سبک دلیستگی ایمن ($p < 0.05$) با اعتیاد به گوشی های هوشمند در دانش آموزان رابطه منفی و معناداری و بین سبک دلیستگی اضطرابی-اجتنابی و سبک دلیستگی دوسوگرا با اعتیاد به گوشی های هوشمند در دانش آموزان رابطه مثبت و معنادار وجود دارد ($p < 0.01$). همچنین نتایج تحلیل رگرسیون نشان داد که $8/26$ درصد از اعتیاد به گوشی های هوشمند در دانش آموزان از طریق سبک های دلیستگی تبیین می شود ($p < 0.01$). نتایج به دست آمده بر اهمیت توجه به سبک های دلیستگی به منظور عوامل موثر در اعتیاد به گوشی های هوشمند در دانش آموزان تأکید دارد.

کلمات کلیدی:

سبک های دلیستگی، اعتیاد به گوشی های هوشمند، دانش آموزان دختر.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1968601>

